

NL: Kanoetstrandloper (Kanoet)
ENG: Red Knot

**Trekvogel uit
Noord Amerika**

PAP: Snepi
LAT: *Calidris canutus*

25 cm

De Kanoetstrandloper is een stevige vogels onder de langs de waterkant dribbelende steltloperjes die eigenlijk direct al opvalt door de forse omvang van het lijf, in vergelijking met de een stuk ranker uitzienende andere soorten steltlopers en ook de de stevige dik-

ke zwarte snavel die een centimeter of 3 lang is. Qua lichaamsbouw lijkt de soort een beetje op de steenloper (Totolika di awa), maar is duidelijk groter en heeft geen oranje poten oals de steenloper maar groengrijze poten. De vogel in winterkleed is een toon-

tussen
140-141

De Kantstrandloper net op de achtergrond een Geelpootruiter.

beeld van grijsinten, voornamelijk zilvergrijs, waardoor het dier goed mengt met de massa's andere steltlopers die tegelijkertijd aan het trekken zijn naar warmere oorden. Want ook deze vogelsoort trekt weg uit Noord Amerika wanneer daar de dagen korter en kouder worden, en het voedselaanbod afneemt. De Noord Amerikaanse ondersoort die we op onze eilanden af en toe spotten broeden in de zomerperiode in het arctische deel van Canada en in Alaska.

Het merendeel van deze Kanoeten overwintert in het zuidelijke deel van Zuid Amerika en zelfs langs de kust van de Pacifische oceaan, waaronder op de Galapagos eilanden. Maar het is doorgaans een zeldzame trekvogel-waarneming in het Caribisch gebied die slechts sporadisch wordt gespot.

Behalve op ons zustereiland Bonaire, die een wonderlijke positie inneemt betreft het voorkomen van deze soort. Waar waarnemingen op Aruba en Curacao echt heel sporadisch zijn (Op Curacao zijn ze op 1 hand te tellen), zo zijn de waarnemingen op Bonaire legio en worden de vogels zelfs in relatief grote groepen gespot. Er zijn waarnemingen van groepen tot zo'n 175 individuen op het eiland, allen in het befaamde Pekelmeer, en de hypersaline poelen van Cargill. Het voorkomen van deze bedreigde soort en daarnaast een enorm aantal additionele soorten trekvogels waarbij aantallen worden bereikt van meer dan 20.000 individuen, was de reden om dit gebied in 2018 te benoemen als 'Western Hemisphere Shorebird Reserve Network (WHSRN) site of Regional Importance', op dat moment

de 2de WHSRN site in het Caribisch gebied naast Cabo Rojo Salt Flats in het zuidwesten van Puerto Rico. Hiermee wordt het bijzondere Pekelmeer habitat beter beschermd om de functie als belangrijke stopover locatie te behouden.

Kanoeten eten, net als veel andere steltlopers langs de waterkant, ongewervelde dieren die verborgen zitten in de modder of zand langs de waterkant, denk aan crustaceen als kleine krabben en garnalen, wormen of schelpdieren. Ze kunnen op zicht jagen en snaaien meteen als ze iets zien bewegen, maar kunnen ook met hun snavel in de modder of zand prikken op zoek naar iets eetbaars. Daarmee maken ze een karakteristiek hakkende beweging met kop en snavel. Bij intensief zoekgedrag komt

de kop dan ook nauwelijks geheel boven water. De punt van hun snavel is behoorlijk gevoelig dankzij speciale voelorganen die 'Herbst corpuscles' worden genoemd, waarmee in het zand of de modder een verschil in druk wordt gemeten dat een indicatie kan zijn of er iets eetbaars kan zitten. Het is dus absoluut geen prikken op goed geluk. Vind de vogel een schelpdier dan wordt deze met schelp en al opgevreten waarna de schelp in de maag van de vogel wordt verbrijzeld.

Zo grijs als de vogels zijn in de herfst-winter periode, zo kleurrijk zijn ze in de lente-zomer periode als ze transformeren naar hun broedkleed. De vogels verkleuren in op de kop en de buik naar roestig bruin, contrasterend met de donkerbruine en donkergrijze patronen op de rug en vleugels.

De Kantstrandloper in winterkleed is moeilijk te onderscheiden van andere steltlopers.

Tijdens de lente migratie, waarbij de dieren vanuit Zuid Amerika terug vliegen naar de arctische regionen om te broeden zijn ze regelmatig met hun spectaculaire broedkleed gespot op Bonaire. De omgeving van het Pekelmeer zorgt klaarblijkelijk voor hoog kwalitatief voedsel om de dieren te laten aansterken om veilig terug te keren op hun broedplekken.

Kanoeten schijnen in het broedseizoen volstrekt monogaam te zijn. De mannetjes arriveren als eerste en maken aanstalten om locaties voor nesten voor te bereiden, meestal zijn dat meerdere opties waar het vrouwtje uit kan kiezen. Beiden zullen de eieren uitbroeden en voor de jongen zorgen in het broedseizoen.

Zoals eerder geschreven zijn Kanoeten bedreigd en dat komt doordat de

aantallen van deze dieren drastisch achteruit gaan. Er is zelfs een afname gemeten in de trekvogels die in Zuid-Amerika overwinteren van meer dan 50 procent, en dat is ook te zien aan de aantallen die op Bonaire worden gespot. Dat is reden tot grote zorg, aangezien de overleving van deze soort afhankelijk is van grote aantallen, er gaan er namelijk ook heel veel dood door allerlei natuurlijke oorzaken. De door de mens veroorzaakte vervuiling van de zee en kuststroken, het volbouwen van essentiële kustlocaties waar de dieren voor voedsel van afhankelijk zijn en de plezierjacht op deze vogels kunnen de soort doen uitsterven. Alleen grensoverschrijdende beschermingsmaatregelen kunnen dit voorkomen.